

Szeberinyi Lajos

Isten én bízodalman.

Előre bocsátom, hogy ez életrajzi vázlatot már másfél év óta tartó betegség lefolyásának súlya alatt írom, minek nyomai bizonyosan nem csak a test egészére, hanem a kedélyre is észre vehetők. De meg akartam írni, nehogy későbbre halasztván a munkát képtelen legyek rá, s így jelen életrajzomban kétség támadjon, mert noha egyigénytelen egyén élete nem nagy fontosságú az egész egyházza, vagy akár csak a pozsonyi gyülekezetre nézve is; de egészen hiába, így hiszem, Isten Kegyelmeből még sem éltem. Legyen tehát életemnek is működésének egy kis nyoma is az utókornál.

Születtem Pest vármegye Naglód helységében 1820. aug. 15., hol atyám Szeberinyi András evang. lelkész, anyám Krizssek Katalin volt. Gyermekkoromat 7 évig jó szülőim gondos felügyelete alatt töltöttem. De mikélt a 7 évet elírtém, atyám sajnálva, hogy a magyar nyelvben nem elegendő jártas, nehogy e bajnak kitéve maradjak, engem két évre a románul Prákos - Csabára adott az ottani reform. lelkészhez magyar nyelvre; 1830. pedig Selmecre küldött Szeberinyi János, nagybátyám.

hoz, hol 9 évig tanultam. De már két év múl-
va szelkiúds következtében atyámat elvesztém, s én
11 éves koromban ötédmagamammal, mint legidősb
örvaságra jutottam. Mint ilyenek sok nélkülözés-
sel kellett küzdenem. Azonban az isteni kegyelem
megsegített, magamat a viszontagságokon átküzdé-
nem.

A magyar irodalom iránti vonzalmat esence
koromban Szemey Péter ívreseti föl bennem, ki
olykor a szülői háznál megfordult. Petőfivel mint ta-
nulóval Selmecen léptem közelebbi viszonyba 1838., u-
tobb benső barátságba. A pozsonyi lyceumba 1839.
mentem át, midőn a theologiába léptem. De már 1835-
ben kezdtem, még félig mint gyermek, a mi elég hiába
volt, olykor a maglódi templomban tót nyelven szó-
nokolni.

A theologiai tanulmányokat sorgalmasan írtam.
A mellett az országgyűlési szónokok: Deák, Sechényi,
Klaurál, Beöthy s. t. b. nem kis hatással voltak lelki-
letem fejlődésére, míg tanároim, Szalay Mátyás,
Sinkó Vilmos, Michnay Endre, és kivált Schroer
Gottfried meglehetősen hidegen hagytak. Annál inkább
megragadott az 1840-ben Pozsonyba jött élénk előadó-
si Bolesman István. Befejezven a theologiai
tanfolyamot, 1841-ben letettem a candidaticumi vizs-
golatot, ugyanazon évben Vieszkára mentem Tren-
csin vármegyébe Plátthy Sándor házához növellőnek. Itt
fölebredvén bennem a jog tanulmányok iránti vágya,
azért is mivel az egyetemre kellő összeget, mint egészen
vagyontalan, soká birtam volna összeszerezni, de azért

2
is, mivel az erre való engedély még mindig nehézséggel
járt, növekedésközzel 1844. ősszel átmentem Pápára,
s itt Stettner (később László) kedves tanáramtól a jogot
hallgattam. 1845-ben Pesten fölesküdttem a Királyi táb-
la jegyzőjének, 1846. a közjogból, 1847. pedig a váltótól
lettettem a censurát, s így akkoratom ellenére ügyvéd let-
tem.

De bekövetkezett az 1848. mozgalom, melynek következi-
sei életemnek egészen más irányt adtak. 1848-ban rendes
munkatársam voltam Kosuth hírlapjának s a következő év-
ben ezen kívül a tot Vajbarátot is szerkesztettem. Ennek
a világi segyverketétel után hosszas kutatás, vizsgálat,
fogásig, internálál lett eredménye. Előbb még 1849-ben
H. M. Vásárhelyre menekültem, hol az akkor fogásigban
levő lelkezt hosszabb ideig helyettesítvén, a hívek már ak-
kor ordináltatni kívánták. 1851. novemberben a B. Cs.
bán megüresült realiskolai tanárságra választották, mit
elis fogadtam.

Ekkor azon hittem, hogy az üldözést már megfog-
jak elgelni, 1852. máj. 4. megházasodtam, nőül véve
néhai Fekete János és Bogdy Anna leányát Fekete
Kinnát, ki néhány héttel ezután az evang. egyházba
tért át. De az 1848-diki eseményekért már azon évi máj.
12-diken elfogtak s előbb Szadra, azután pedig N.
Váradra hurcoltak. Hat hónapi fogásig után öreg
özvegy anyómmal Albrecht főherceghez intézett fo-
lyamodása következtében amnestiát kapván, a további
vizsgálat megszüntettetett s szabadságot nyertem.

1856. januárban a makai egyház hívott meg lelkes-
ének, de ex állomásban a kormány nem erősített meg,

miig az engedély erre csak 1857. májusban érkezett meg
sok folyamodás után, s az egyház addig várt reám
1½ évig. És mivel ekkor a superintendensek fel voltak
függesszve, hanem helyettük királyilag kinevezett admi-
nistratorok kormányoztak, mit az esperességek el nem
ismertek, a békési esperességek is határozata szerint
engem is 1857. augusztusban Horváth Sámuel, t. kom-
lósi lelkes és békési esperes, Török Károly, orosházi
lelkes és Haan Lajos, b. csabai lelkes segítségével mel-
lett Makón ordinált segyszersmind beiktatott.

Három év múlva alakult 1860 végén a szegedi új
evang. egyház sennnek in lettem első lelkes. 1864-nek
Közepe a porsonyi egyház hívott meg a nyugalomba lé-
pett Simko Vilmos helyébe magyar-tót lelkes-
nek s theologiai tanárnak.

Még Csabán létemben választott meg a békési ág.
hitv. ev. esperesség előbb egyik jegyzőjének, utóbb dekanus-
ának. A dunáninneni kerület pedig legelső gyűlé-
sében kerületi jegyzőnek, s azon felül 1867-ben kerü-
leti gyámint. elnöknek, mely állásról azonban bete-
geskedésem miatt f.é. augusztusban lemondtam.

Ugyanazon 1867-dik évben lettem a Kisfaludy-
társaság belső tagja. Kitüntetésem közül megem-
lítem még, hogy a Kubinyi Agoston által kitű-
zött 12 db. arany jutalmat 30 is néhány pályázó
közül egészsegtani szabályok című pályamunká-
val 1855-ben nyertem meg.

Sajtó útján megjelent munkáim közül meg-
említem a következőket: 1855-1860 Néptanítók

Könyve. Ezenként hat füzet. — "Képző" imakönyv protestáns keresztyének számára. 1861. — Iskolas lap. 1861. Protestáns népkönyvtár. 1857. 6 füzet. Gyámintézet i. könyv. 1863. — Fő népdalok. 1866. — Salamon. Jablonszki után. 1871. —

"Életben levő" gyermekeim, kiket kívánom, hogy az egyház és emberiség javára éljenek, időrendben a következők: Márton (: 1853:), Ilma (: 1855:), Lajos (: 1857:), Irén (: Benke (: 1859:), Ilka (: 1860:), Bella (: 1865:). Isten tartsa meg őket !

Eddig (: 1874 végeig :) kísért az isteni kegyelem. Kiszíjen ezután is ! Amen !

1874. oct. 25.

Midž a mi bēlā - kūrā jēlējimūkt P. allēnē
 ci allālmēst ymēre nēcūktē, kōvāim a hōvā
 akāis a " dīnāt mēntēktin a cūjūmēl, akāis a
 cūjūmēl a ōvēl, ~~a jēn~~ ^{de jēn} kī tūmētāi ar, hūz
 ēp. P. jēlēc iēlēt ab tērmipēk, rēchēt
 kīlīm
 a ōvāb' bēkēn ...

Edeleerwachtig, Kuntshapje Petrus:
Kieringkerke weg, Wijkman, pl. a wijkman's,
a lot a ophavens held opgeden, met a wijkman's;
a hony Ransin van Lijndeken, de a belatobbe en
is luidel, Lijndeken afjes. —

rípegnel daltz mact, p' j'ras velt,
 eladivottat, p'z rendentat velt úgí,
 felybátat, p' kirkínt velt,
 1823-beli velt, p' 1822-beli velt,
 Etelkí ~~ínt~~ berekelt, p' q' b'f' m' 1842
 l'v' 1844-ben ínta velt "a k'íng's allu," p' allu
 m'g v. F'rdínt "a j' k'íng's velt m'v'at

Sabriji Ljilj etten pöytäki. jona humori.
A humori. Ahan, a kirjasto, hup, leidesen
a kesätyö. Nämä kirjasto.